

När som jag var på mitt adertonde år,

Dalarna

1. När som jag var, på mitt ad - er - ton - de år, det
var en vac - ker gos - se, som föll u - ti min håg, den
tänk - te jag för ev - igt att få ä - - ga.

1. När som jag var, på mitt adertonde år,
det var en vacker gosse, som föll uti min håg
den tänkte jag för evigt att få äga.
2. Men denna min tanke, rätt snarligt försvann,
det var en annan flicka, som lades i hans famn,
jag utan tårar därpå aldrig tänker.
3. Nog än jag hållit, fader och moder så kär,
och syskon och vänner, som älskat mig här
så går dock denna kärlek över alla.
4. Jag har visst varit lycklig, när du mig älskade,
nu har du mig förskjutit, det kan väl alla se
på jorden kan jag ingen glädje hoppas
5. Jag tänkte och jag trodde, att du skull bli min vän
och att jag var dig trogen, vet Gud i himmelen
om ingen uppå jorden det kan veta.
6. Du trodde falska vänner, som lögner till dig bar
men om du haft ren kärlek, uti ditt hjärta kvar
så hade de aldrig kunnat dig bedraga.
7. Du lydde falska vänner, och ensam jag nu är
med all den stora smärta, som jag i hjärtat bär,
men Gud ska giva lönen åt oss alla.
8. Vi veta då inte, vad vi ska genomgå
det kommer en dag, då för domen vi skall stå,
och få den lön som vi åt oss förvärvat.
9. Sök dig då en vän, som bättre är än jag
och må dig lyckan följa, intill din sista dag,
men aldrig kan jag glömma forna dagar.

10. När ungdomen sig samlas, med nöje och med ståt,
då är jag i stor ängslan, med tårar och med gråt,
och önskade jag låg i svarta mullen.
11. Nog finns det väl vänner, som jag håller kär,
men aldrig har jag vetat, vad kärlek innebär,
förrän jag denna falskhet fått erfara.
12. I världen ej finnes, en smärta så svår,
som övergår kärlekens svidande sår,
den endast läkas kan uti mörka graven.
13. Mitt hjärta det suckar, jag mistat min vän
den jag för alla älskat, näst Gud i himmelen,
att glädjen skulle uti sorg förvandlas.
14. Nog skall jag vara, förnöjder med min lott,
jag vill dig allt förlåta, fast du mig har försmått,
och sorgen skall väl en gång ta en ända.
15. Jag beder till den högste, som uti höjden bor,
att han mig ej förskjuter, fast än jag syndig är,
då har jag nog för denna korta tiden.
16. Hav tack för att du varit, min endaste tröst,
hav tack för alla stunder, jag vilat vid ditt bröst,
i himlen skall vi åter bli förenta.